

derimod — men naar altfaa denne Lov hviler paa et sundt og godt Princip, et Princip, som vi maae ønske gennemført, hvilket jeg ei heller vil benægte, saa maa jeg vende tilbage til den ærede Ministers tidligere Udtalelse her i Thinget. Han sagde: „Dette Thing vil ikke i denne Session blive beriget med mange og betydelige Love. Jeg troer ikke, det behøves, thi vi have i de foregaaende Sessioner havt saamange og indgribende Love, at der behøves nogen Tid for Befolkningen til at finde sig tilrette under disse Forhold og vænne sig til at benytte dem rigtig.“ Hvis dette nu kan siges om andre Forhold, da troer jeg, at det med Hensyn til Kjøbstæderne og Landet kan siges mere end om noget andet; thi med Hensyn til Kjøbstæderne og Landet have vi en stor Mængde Love, hvorved der i den senere Tid har fundet en Sammensmeltning Sted, saasom Værnepligtsloven, Loven om Ophævelsen af Accisen, Hørløven, Næringsloven og Loven om samlede Skoleraad; alle disse Love tjene til at smelte dem sammen. Nu mener jeg, at der vel ogsaa kunde siges: Lad os da give os en Smule Tid, lad Kjøbstæderne og Landet vænne sig mere til hinanden, lad dem leve sig mere ind i disse nye Forhold, inden vi komme med nye Love. Dertil vil den ærede Minister rimeligviis sige, at den, der forlanger en Lovs Udsættelse, modsætter sig den, og selvfølgelig er dette Forlangende kun at erklære sig til Ugunst for Loven eller modsætte sig den; men derimod maa jeg dog forvare mig, det gjør jeg ingenlunde. Jeg vil gjerne stemme for denne Lovs Indførelse, men jeg troer ogsaa, at vi, hvad denne Lov angaaer, ere begyndte fra den urigtige Side. Jeg troer nemlig, at vi først, hvilket er fremhævet her af mange Forfjellige, maae have Communernes Selvstændighed ordnet, førend vi gaae over til en overordnet communal Bestyrelse, som disse Amtsraad ere. Det er ogsaa udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg (Fespersen), at efter hans Mening burde Vælgerne directe vælge Valgmændene og disse ikke vælges af Borgerrepræsentationen. Jeg troer ogsaa, at denne Valgmaade har særdeles Meget for sig, thi ved at vælges igjennem Borgerrepræsentationen, bliver det et dobbelt indirecte Valg, idet Borgerre-

præsentanterne, som jo udgaae fra directe Valg, skulle vælge Valgmændene og disse atter de Delegerede til disse nye Amtsraad; vi faae derved en tredobbelt Forening, og jeg troer derfor, at den simplere Valgmaade vilde blive den bedre; men jeg skal derhos erkjende, at jeg ingenlunde kan være enig med den ærede Deputerede for Svendborg (Fessen), da jeg ikke troer, at Kjøbstæderne ville finde sig tilfredsstillende ved den af ham foreslaaede Valgmaade. Hvad Vedtægterne angaaer, da forekommer det mig ogsaa, at de bør være forfjellige i de forfjellige Communer, idet de større Communer jo ofte have Interesser, i hvilke de selv ere meget bedre Dommere, end et saadant Amtsraad vilde være, f. Ex. naar det er Handels- eller Søfartsinteresser, der er Spørgsmaal om, saa det synes jo rigtigt at lade Afgjørelsen ligge hos dem, der bedst kunne besejge den, nemlig hos dem, der have den største Sagkundskab og meest Indsigt i Sagen, der omhandles. Jeg troer derfor, at det vil være nødvendigt, at vi enten have et Grundlag for disse Vedtægter, eller at vi have alle disse specielle Vedtægter for de enkelte Communer, forinden vi kunne vedtage denne Lov. Naar den ærede Indenrigsminister siger, at denne Lov er det første Indlæg i denne Sag, da troer jeg, at hans senere Udtalelser om, at den vilde være en Afslutning af de Forhold, der tilfugte at nærne Land og By til hinanden, staae i nogen Modstrid. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig ved denne Uoverensstemmelse. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om Communernes Selvbestyrelsesret og den fuldstændige Indfrielse af Grundlovens Løfte, som der har reist sig saamange Hindringer imod, da saa jeg hen til det af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (K. A. Hansen) indbragte Lovforslag, men det klarer kun en lille Deel deraf, idet det gjør Sjæl imellem Byfogdens Ret og Borgerrepræsentationens, og om jeg end kan følge ham med Hensyn til at give Borgerrepræsentationen en større Ret ligeoverfor en Regeringsembudsmand, klarer hans Lov mig dog ikke det Spørgsmaal, her ligger for. Dette er, hvad jeg har at indvende imod Loven i dens Heelhed. Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser, vil jeg blot vise hen til § 8 v.